

EN SKUMMEL REISE – FOR SIKKERHETS SKYLD

Les om erfaringer fra kvalitetssikringsarbeid av bassengsdrift på et rehabiliteringssenter.

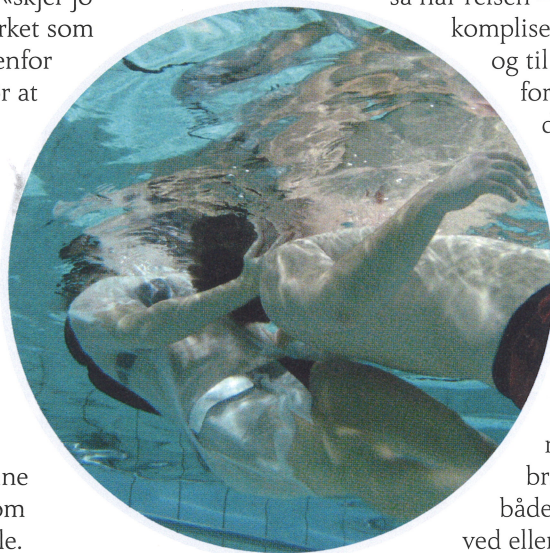
Bassengtrening er en viktig del av en rehabiliteringsfase for mange pasientkategorier – både i gamle dager og i moderne tid. Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter på Lillehammer har over 70 års erfaring med både behandlingsnytte av terapi i vann og med det faktum at det «skjer jo nesten aldri noe dramatisk». At regelverket som burde styre forsvarlig bassengdrift innenfor helsesektoren minst sagt er lodden, gjør at pasienter med helseutfordringer ifølge loven kan ha mindre tilsyn mens de er til rehabilitering, enn hva friske folk skal ha som bader i et offentlig svømmeanlegg!

Hvordan det står til med redningsferdigheter og kapasitet til personal som i sitt virke kan komme bort i et akutt redningsansvar. Det å være ukomfortabel i vann, av frykt for å havne under vann, men for så vidt kunne svømme mer enn 50 meter – er noe som ikke er ualminnelig blant helsepersonale. En utfordring når ledelsen på Skogli ønsket å ta skrittet fra «i god tro tradisjon»-drift til kvalitetssikret drift godt innenfor både bokstav og hensikt med loven, var at personale opplevde at det å skulle trene på – og bestå minstekrav kring – redningsferdigheter i vann var mye mer skummelt, enn i praksis å ha et redningsansvar man vet man ikke mestrer! Argument som at «hvis det skjer så får jeg det til allikevel» var populære.

Skogli valgte fullt ut å gå for NLS-systemet ved å utdanne en av oss til NLS badevakt-instruktør og så internt utdanne de med direkte badevaktjeneste og sykepleiere som har akuttrespons. Fysioterapeuter og andre med pasientoppgaver i/ved bassenget – men formelt sett ikke har primært redningsansvar – har i første omgang vært igjennom

light-variant i basseng, inklusive livredderprøve. Planen for neste år at de tar NLS badevakt grunnkurs.

Med både delvis deltakermotstand og praktiske utfordringer så har reisen – prosessen – vært både lang og komplisert. Og til tross for ekstra treningstid og til dels dramatisk bedring i vannkapasitet for mange, så var det ikke alle som har det som skal til for trygt å kunne ha redningsansvar.

Det er skummelt å utfordre komfortsonen og å øve på utfordrende oppgaver er en selvfølge. Du vokser på å kombinere de to – og vise til at du har kommet deg gjennom nåløyet og er mer enn god nok på noe så dramatisk som vannredningskapasitet i basseng – ja det er bra både for selvtillit og for sikkerheten til både seg selv og til folk i vår nærhet som er ved eller i vann, uansett om man er på jobb eller ikke.

Eller via stikkord fra hva en av deltakernes reiseerfaring: «svømmeferdigheter var aldri et tema ved ansettelse som sykepleier – stressa og samtidig litt likegyldig i forhold til krav jeg vet jeg ikke klarer – skikkelig nedtur – prøve å se positivt på at her ble det tilrettelagt for at jeg skulle kunne lære noe – for hvert delmål jeg klarte så jeg at jeg kom nærmere målet – tryggere i vann – tryggere på jobb – tryggere sammen med egne barn i bassenget»

Skrevet av Anders Orphana.